

John Ericsson
1803-89

MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda

årg. 29 nr 7 sept. 2017

Välkomna Trumps samarbetsvilja!

Kim Jong-un är övertygad om att Nordkoreas fortbestånd endast kan tryggas genom att de blir fullfjädrad kärnvapenmakt. Upptrappningen i och med provsprängningarna och president Trumps retorik i FN måste dock ses i det globala sammahanget. Trumps kuppmakare till motståndare, både hemma och i Europa, använder nämligen allt de kan hitta i världspolitiken och samhällsdebatten, däribland koreakrisen, för att fälla honom. En huvudaktör i kuppförsoket är media. De utelämnade medvetet Trumps poäng, att det utan fredliga lösningar leder till krig. Media utelämnar nogräknat det Trump i alla tal betonar, att han *inte* tänker delta i någon regimskiftespolitik à la Obama.

Tittar man på vad som åstadkoms är det också ett upplyftande kontobesked för månaderna vid makten: I samband med G8-toppmötet i Hamburg kom Trump och Putin överens om en syrisk vapenvila som fortfarande håller. Trumpbesöket i Saudiarabien gjorde de facto syriska ”oppositionen” i Istanbul pank. Det är hans uttalade vilja att även i andra frågor samarbeta med Ryssland och Kina som gör brittiska imperiet och deras agenter i USA så desperata. Deras 250-åriga världsherravälde vore därigenom brutet. USA som nation har dock bara att vinna på försoning, vilket Trump, till skillnad mot europeiska ledare, begripit.

BRIKS-toppmötet i Kina 3-5 september visade vägen. På tio år har dessa fem länders (Brasilien, Ryssland, Indien, Kina och Sydafrika) samlade BNP växt med 179 procent, deras handel med 94 procent och Nya utvecklingsbanken finansierar jättestor projekt över hela världen. Detta är den viktigaste faktorn i att stabilisera världsekonomin. G7 har akterseglats och att västvärlden envisas blunda för detta är både pinsamt och ödesdigert.

BRIKS – liksom det kinesiska sidenvägsinitiativet Belt & Road och Shanghai Cooperation Organization – illustrerar det nya paradigmet i internationella relationer som Schillerinstitutet arbetat för i decennier. Västvärldens geopolitiska paradigmet har uppenbarligen misslyckats, medan BRIKS har framtiden för sig.

Ur imperiets synvinkel är det därför fullt förståeligt att de med alla till buds stående medel vill göra sig av med Trump. Att han inte vill kriga mot BRIKS är en högst rationell och patriotisk inställning, som Europa för mänsklighetens skull, utan omsvep måste välkomna.

Inga fler onödiga katastrofer!

Katastrofen i Texas är en katastrof skapad av människan – genom den kriminella försumlighet som landets folkvalda makthavare gjort sig skyldiga till genom att hålla Wall Streets kasinoekonomi och imperieambitioner under armarna samtidigt som de hävdade att landet inte har råd att återuppbygga och byta ut sin föråldrade och nerslitna ekonomiska infrastruktur. För tredje gången sedan 2005 har amerikanska storstäder lagts under vatten och invånarna drabbats hårt, för att planer på ny infrastruktur som hade kunnat skydda människorna, till en kostnad av några tiotals miljarder dollar, har ignorerats och förkastats. Orkanen Harvey tornar upp sig som den värsta katastrofen i landets historia – en katastrof som inte hade behövt inträffa.

2005, i orkanen Katrina, fick nästan 2000 människor sätta livet till och de ekonomiska skadorna beräknades till 130 miljarder dollar. Först därefter kom ny infrastruktur som ska skydda mot stormvågor och förhindra översvämningar på plats i New Orleans, till en bråkdel av de mänskliga och ekonomiska kostnader som stormen hade orsakat. Hur många dödsfall och hur mycket lidande kunde inte detta projekt ha sparat?

Fyra år senare konfererade det amerikanska civilingenjörsförbundet ASCE på Manhattan om olika möjligheter att bygga översvänningsbarriärer för staden New York. Kostnaden för den största skyddsbarriären uppskattades till 9 miljarder dollar. Myndigheterna beslutade att göra ingenting. 2012 kom så superstormen Sandy som dödade 117 människor och vållade ekonomiska skador för 65 miljarder dollar. New York-borna upplever nu en ”Summer of Hell” på grund av att transportsystemet i regionen, som är hundra år gammalt och dränktes och skadades av stormen Sandy, inte heller har underhållits eller bytts ut i den takt som behövs.

Hur många människooffer som orkanen Harvey kommer att kräva och hur stora de ekonomiska skadorna i Texas och Louisiana blir vet man ännu inte. Vad man däremot har vetat i många år är att kuststäderna i Texas är känsliga för översvämningar, och har översvämmats flera gånger. Ändå har inga översvännings- eller stormskydd byggts efter andra världskrigets slut. Myndigheterna hade dragit upp planer för ett nytt system för Houstonområdet, men de ansvariga Wall Street-styrda tjänstemännen och politikerna tyckte att prislappen på runt 25 miljarder dollar var för dyr. Nu har hundratals miljarder dollar och ovärderliga människoliv gått till spillo.

Alla dessa katastrofer, och flera andra på senare tid, kunde ha undvikits för en bråkdel av det som blev den faktiska kostnaden i förlorade materiella värden, för att inte tala om förlusten i människoliv. Medierna försöker intala amerikanerna att varje stads katastrof beror på just den stadens ekonomiska egenheter, att den ligger där den ligger, att olika myndigheter bråkar med varandra, att den inte tagit tillräcklig hänsyn till klimatförändringen, eller ligger nära vatten! Det är trams. Wall Street, som har räddats upprepade gånger med biljontals dollar, men som tack bara kunnat erbjuda amerikanerna en fortsatt utarmning, kan inte tillåtas fortsätta diktera USA:s ekonomiska politik.

”Landet ropar på handling, och handling nu!” sa en gång president Franklin D. Roosevelt. Under hans tid som president, och under hela 1940-talet, finansierades den nya infrastrukturen som kunde förhindra sådana ”naturkatastrofer” – t.ex. Tennessee Valley Authority, TVA – med statliga krediter, bl.a. genom inrättandet av den statliga utvecklingsbanken RFC (Reconstruction Finance Corporation) och utvecklingsmyndigheten WPA (Works Progress Authority).

När orkanen Harvey lägger städerna i östra Texas under vatten borde det vara en väckarklocka för att sätta punkt för de 70 år under vilka landet har saknat sådana nationella kreditinstitut.

Lyndon LaRouche manade den 30 augusti till en ”kursomläggning” i politiken ”nu meddetsamma”. Han manade till inrättandet av ett nationellt kreditinstitut för ny, högteknologisk infrastruktur, av den typ som Roosevelt använde när merparten av den nu existerande infrastrukturen byggdes. Det är bara ett statligt kreditinstitut, liknande den av USA:s förste finansminister Alexander Hamilton inrättade nationalbanken, som kan låna ut de biljontals dollar som behövs för de nödvändiga nya infrastruktursatsningarna.

Det krävs också ett skyndsamt agerande för att återinföra bankdelningslagen Glass-Steagall, eftersom en ny finanskris kan bryta ut när som helst och kasinospelandet på Wall Street förhindrar riktiga, produktiva investeringar. När Wall Street tilläts avskaffa Glass-Steagall-lagen på 1990-talet förorsakade det en krasch som utplånade tio biljoner dollar i finansiella värden, ledde till massarbetslöshet och många människors förtidiga död.

LaRouche insisterar på att hans ”Fyra ekonomiska lagar för att rädda nationen” måste införas med omedelbar verkan om USA ska kunna återhämta sig från orkanen Harvey och förhindra framtida, liknande katastrofer som förvärras av rötan i den reala ekonomin som nu tickar som en tidsinställd bomb. Dessa fyra ekonomiska lagar är:

1. Återinför bankdelning i enlighet med den av president Roosevelt 1933 införda Glass-Steagall-lagen, för att bryta upp Wall Streets makt;

2. En uppifrån styrd, exakt bestämd nationalbankspolitik med inrättandet av statliga kreditinstitut baserade på Roosevelts Reconstruction Finance Corporation och Alexander Hamiltons nationalbanker;

3. Statlig styrning av krediter till ny infrastruktur på högsta tekniska nivå, som höghastighetståg, fjärde generationens kärnreaktorer och kärnfusion, storm- och översvänningskydd, dammar, kanaler mm;

4. Ett ”kraschprogram” för att utveckla fusionskraften och en kraftigt ökad satsning på Nasas rymdforskning som kan bli en motor för produktivitet och produktiv sysselsättning.

Inom ramarna för sitt Belt & Road Initiative – ett världsomspännande program för byggandet av nya ”landbroar” bestående av snabbtåg och andra stora infrastrukturprojekt – erbjuder Kina också USA samarbete rörande finansiering och byggande av ny infrastruktur. Man har nu också påbörjat igångsättningen av ett antal projekt i det större formatet som egentligen skulle ha byggts för länge sedan, som Krakanelen i Sydostasien och återskapandet av Tchadsjön i Afrika söder om Sahara, projekt som Lyndon LaRouche och hans fru Helga Zepp-LaRouche länge varit pådrivande för.

Helga och Lyndon LaRouche leder en landsomfattande mobilisering med målet att president Trumps USA ska gå med i det av Kina initierade Belt & Road-initiativet för infrastrukturbyggen runt om i världen. Om USA går med i detta initiativ, där alla är vinnare (”win-win”), och bygger ut infrastrukturen såväl internationellt som i det egna landet, då kommer USA att återfå sin ställning som en stor industrimakt.

Helga Zepp-LaRouche talade den 26 augusti på en konferens på Manhattan i New York om krisen i den amerikanska infrastrukturen. Hon hade följande förslag:

– Tänk bara på vilka enorma möjligheter som skulle öppna sig om USA skulle samarbeta med [det kinesiska] Belt & Road-initiativet. Det är verkligen viktigt att man kan se framför sig ett helt annat system. Om USA skulle göra nu samma sak som Franklin D. Roosevelt gjorde – New Deal, Glass-Steagall, samarbete med Kina – så skulle USA få uppleva den största industriella revolutionen i sin historia.

– Man måste bara inse att vi befinner oss i slutfasen av ett samhällssystem, ett system som inte går att rädda. Vi behöver

byta ut det mot ett helt nytt system. De flesta har svårt att tänka sig det, men det finns exempel på sådana systemskiften. Mars-hallplanen i Europa är ett sådant exempel, andra är Meijires-aurationen i Japan och det som Roosevelt åstadkom med New Deal. Man måste helt enkelt förstå att en sådan dramatisk förändring absolut är möjlig idag också.

LaRouchePAC har tagit på sig ansvaret att driva igenom att president Trump och kongressen agerar i enlighet med detta. Men det ansvaret har också alla som ser sig som medborgare i USA: de som röstade på Trump, eller på senator Bernie Sanders; de som inte röstade på någon alls, därför att de kände avsmak för manipulationen av valet, och den fortsatta manipu-lationen efter valet, men som ville se ett slut på avindustrialise-ringspolitiken och Wall Streets kasinoekonomi som styr det här landet; de som känner någon som mist livet, eller mist sitt hem och alla sina ägodelar i någon "naturkatastrof" därför att den av Wall Street dikterade politiken hindrat att det byggts storm- och översvämningsskydd. Alla dessa människor måste agera nu och göra sina röster hörda.

Därför att det som nu, än en gång, drabbar amerikanska stä-der måste få alla vettiga människor att dra samma slutsats: Det finns inget annat val.

Fiende till sidenvägsparadigmet: Saudiarabiens folkmord i Jemen

Nya avslöjanden om Saudiarabiens roll i 11-septemberat- tentaten ställer kravet: det pågående saudiska folkmordet mot Jemen måste upphöra och de nätverk med kopplingar till Saudiarabien som begår dessa brott mot mänskligheten måste brytas upp. Om detta görs kommer det att öppna dörren på vid gavel för hela världen att delta i den nya sidenvägens utveck- lingsprogram – Belt & Road-initiativet – som skapar den "fred genom utveckling" som måste till för att äntligen få stopp på de ändlösa krigen i området.

En internationell kommission måste tillsättas som utreder Saudiarabiens agerande mot Jemen. Kina har indikerat sitt stöd för en sådan utredning, och en "politisk" lösning. Samtidigt måste en rad åtgärder omedelbart vidtas:

- Stoppa Saudiarabiens bombningar och andra angrepp på Jemen.
- Stoppa den saudiska blockaden mot Jemens hamnar.
- Stoppa all utländsk inblandning i Jemen, så att den för- handlingsprocess som pågick innan bombningarna inleddes kan återupptas och fortsätta arbetet med att lösa de inhemska meningsskiljaktigheterna.
- Se till att Jemen omedelbart förses med mat, vatten, sani- tär utrustning, läkemedel, elektricitet, sjukvård och all annan behövlig nödhjälp.
- Se till att Jemen får allt annat humanitärt och ekonomiskt bistånd som landet är i trängande behov av, särskilt för trans- porter, tak över huvudet och logistik.
- Skapa en beredskap för ett internationellt samarbete om att återuppbygga Jemen, och välkomna landets medverkan i utbyggnaden av den "maritima sidenvägen" mellan Eurasien och Afrika.

Hittills har alla försök att ens tillsätta en internationell utred- ning blockerats av Storbritannien, USA och Frankrike. Samti- digt fortsätter Storbritannien, USA och andra västländer inklu- sive Sverige att leverera vapen till den saudiska "koalitionen" som utför de kriminella attackerna. På den amerikanska sidan arbetar exakt samma krafter som aktivt stöder de saudiska förbrytarna på att fälla president Donald Trumps i laga ord-

ning valda regering. Dessa krafter i USA står i sin tur nära det saudiska kungahusets brittiska uppbackare, som var med och grundade det saudiska kungadömet.

De nya avslöjanden som kommit nu i samband med 16-års- dagen av 11-septemberattackerna gäller framför allt den sau- diska regeringens direkta inblandning i förberedelserna för flygplansattackerna mot World Trade Center och Pentagon som gjordes 1999-2001 – bland annat en "torrkörning" av en flygplanskapning som gjordes 1999 – och den dåvarande FBI- chefen Robert Muellers systematiska mörkläggning av dessa förberedelser. Detta är samme Robert Mueller som organisera- de justitiemordet på Lyndon LaRouche på 1980-talet, och som nu leder kuppförsocket till justitiemord mot president Trump, i form av påhittad utredning av påhittad rysk inblandning i det amerikanska presidentvalet.

Den nya dokumentationen har kommit i dagen i samband med en rättsprocess som en grupp anhöriga till offren för 11- septemberattentaten driver mot Saudiarabien i en domstol i New York. Målsägarna åberopar FBI-dokument som visar att den saudiska regeringen anlätade och betalade två saudiska "studenter" i USA – Mohammed al-Qudhaein och Hamdan al-Shalawi – som i november 1999 försökte ta sig in i cockpit på ett plan tillhörande America West på väg från Phoenix till Washington D.C. på ett så hotfullt sätt att planet gjorde en nöd- landning i Ohio.

När planet hade landat greps de båda och förhördes av FBI, men släpptes. Sedermera "upptäckte" FBI att de båda hade fått utbildning i Afghanistan; att de hade regelbunden kontakt med en av sauderna som rattade de kapade planen och med en högt uppsatt al-Qaida-ledare från Saudiarabien som nu sitter fängslad i Guantanamo; att de var lejda av den saudiska staten och hade "täta kontakter" med saudiska företrädare under sina vistelser i USA – de hade bl.a. deltagit i ett symposium som hade arrangerats av den saudiska ambassaden och leddes av den saudiske ambassadören. Det var till och med den saudiska ambassaden som hade betalat deras flygbiljetter när de utförde "torrkörningen".

Nu uppmärksammas också på nytt den dåvarande FBI-che- fen Robert Muellers försök att mörka hela historien, vilket stäl- ler hans roll i försöken att avsätta Trump i en ny dager. När kongressens 11-septemberkommission arbetade med sin utredning 2002 hindrade Mueller kongressens utredare från att förhöra en FBI-informatör, Abdussattar Shaikh, som före attentaten hade ordnat med bostad i San Diego till två av de saudiska flygplan- skaparna. Mueller förde Shaikh till hemlig ort så att han inte kunde frågas ut, trots en formell begäran från kongressen om att få höra hans vittnesmål. Senator Bob Graham, en av kongresskommissionens båda chefer, tror att Mueller agerade för Vita husets räkning, och pekar därmed på Bushfamiljens kopp- lingar till de brittisk/saudiska geopolitiska brotten.

Saudiarabien bär det fulla ansvaret för dödandet som pågår idag i Jemen. Enligt de senaste uppgifterna från FN (5 sept.) uppgår antalet civila som dödats av krigshandlingar till minst 5.500 de senaste två och ett halvt åren (totalt mer än 10.000 döda), med ytterligare tusentals skadade. Antalet insjuknade i kolera överstiger 600.000, mer än 2.000 har dött, enligt WHO. Vattenförsörjningen och vattenreningen är sönderslagen. Mil- jontals har tvingats fly från sina hem. Minst 19 miljoner män- niskor är i behov av humanitär hjälp, och mer än 7 miljoner i desperat behov av mat. Men sauderna blockerar alla hjälp- sändningar. Sauderna har bombat många sjukhus, skolor och platser där människor samlas. Storbritannien och USA leverer- ar vapen; USA hjälper till med flygbränsle och övervakning. FN:s människorättskommissarie Zeid Raad Al Hussein sa den 5 september att jemeniterna är offer för "en katastrof helt och hållet skapad av människan". Den 11 september bad Zeid,

för tredje gången på tre år, FN:s råd för mänskliga rättigheter (bestående av 47 länder) att tillsätta en internationell undersökningskommission angående brott mot internationell humanitär rätt.

När rådet sammanträdde i Genève den 13 september sade sig Kina och flera andra länder vara villiga att stöda en sådan internationell undersökning av brotten som begås i Jemen. Kinas delegat sa att ”vi instämmer i åtgärderna, inklusive en undersökningskommission, för att främja en politisk lösning på Jemenkrisen”. Kanada och Nederländerna formulerade ett förslag till beslut om att inrätta en undersökningskommission. Men Storbritannien och USA gick emot det; Saudiarabien och dess partnerländer bojkottade hela diskussionen.

Hur förskräckligt läget än är i Jemen så är det inget ”särfall”. Det är en följd av den brittiska och amerikanska politiken de senaste 60 åren, med ständiga krig förda under olika fanor: regimskifte, R2P (”skyldighet att skydda mänskliga rättigheter”) och andra lögner. Se bara på listan med länder som förvandlats till slagfält: Afghanistan, Irak, Libyen, Ukraina, Jemen. Syrien har lyckats stå emot, med Rysslands hjälp. Innan dess Vietnam. Detta måste få ett slut.

Nu kan vi bryta med detta hemska arv och dem som försvarar detta system, som går emot det gemensamma bästa. Vi kan samla oss kring politiken för den nya sidenvägen, som har visat sin förmåga och avsikt att tjäna mänsklighetens gemensamma bästa genom det faktum att miljontals människor i många länder samarbetar om projekt som är till ömsesidig nytta och sträcker sig generationer framåt.

Också genom USA sveper det nu en våg av medkänsla och vilja till utveckling, efter förödelsen som följt i orkanernas och den mexikanska jordbävningens spår. Amerikanerna blickar framåt, mot de ekonomiska projekt som måste förverkligas för framtiden, och bakåt, mot viktiga projekt – översvämningskydd, vattensystem, avancerad kraftförsörjning, rymdbaserade klimatanalyser – som aldrig kommit till stånd på grund av att de ansetts ”för dyra”, med tanke på USA:s ständiga krig, från Vietnam till Afghanistan, till Irak och nu Jemen.

Inga fler krig. Aldrig mer. Nu kan vi rädda människoliv och börja återuppbyggnaden.

Vill man ha en framtid, måste man sikta på den

Sett ur den transatlantiska världens synvinkel ter sig framtiden allt annat än ljus. Inte bara är det risk för kärnvapenkrig, finanssystemet går mot en ny krasch och hela ekonomin har gått i stå på grund av åtstramningar och brist på investeringar, utan ovanpå det försöker den brittiska imperiefractionen helt öppet kupa bort den amerikanske presidenten med hjälp av sina underrättelsetjänster, och till och med hetsa upp stämningarna till ett inbördeskrig.

Men som tur är finns det också en helt annan dynamik, som man kunde se på toppmötet med BRIKS-länderna – Brasilien, Ryssland, Indien, Kina och Sydafrika – som hölls i kinesiska Xiamen den 3–5 september: På tio år har dessa fem länders samlade BNP växt med 179 procent, deras handel med 94 procent och Nya utvecklingsbanken som de bildade 2014 finansierar viktiga projekt. De bidrar därmed, som Kinas president Xi Jinping framhöll, till att stabilisera världsekonomin.

Med den här inställningen illustrerar BRIKS – liksom deras samarbetspartner i det kinesiska sidenvägsinitiativet Belt & Road och Shanghai Cooperation Organization – det nya paradigm i de internationella relationerna som Lyndon LaRouche och Helga Zepp-LaRouche har arbetat för i decennier. Västvärldens geopolitiska paradigm har misslyckats kapitalt, medan BRIKS har framtiden för sig. Tyvärr är det inte många i västvärlden som känner till det.

Ryska regeringen aviserade redan före mötet att de fem stats- och regeringscheferna också skulle dryfta viktiga regionala frågor, som Mellanöstern, Afghanistan, Nordafrika och Sahara-Sahel, med problem som terrorism och extremism. President Putin lät förstå att Syrien skulle stå i förgrunden för intresset och att han skulle be de andra länderna att medverka till en lösning på konflikten och till landets återuppbyggnad.

Till årets möte hade man för första gången bjudit in fem ytterligare statschefer att delta – från Egypten, Guinea, Tadzjikistan, Mexico och Thailand. Med den här förändringen ska BRIKS utvecklas till ett bredare forum för syd-syd-samarbete.

Vid den högtidliga invigningen av BRIKS ekonomiska forum den 3 september förklarade president Xi att det som kännetecknar BRIKS är att länderna behandlar varandra som jämlikar och söker det som förenar, att de är innovativa och resultatintriktade, med tonvikt på att resultatet ska gynna alla, och att ”de utvecklas för att de ska kunna hjälpa andra, med världens bästa för ögonen”. Världen behöver fred och utveckling, inte konflikter och konfrontation, sa Xi.

Kinas sidenvägsinitiativ Belt & Road visar hur man kan uppnå det, sa han. Han betonade uttryckligen:

– Jag vill vara mycket tydlig: Belt & Road-initiativet är inte ett medel för att främja någon geopolitisk agenda, utan en plattform för praktiskt samarbete. Det handlar inte om internationellt bistånd, utan det är ett initiativ för allas gemensamma utveckling som innebär omfattande överläggningar, gemensamma bidrag och ömsesidiga fördelar. Jag är helt säker på att Belt & Road-initiativet kommer att tjäna som en ny plattform för alla länder att uppnå ett win-win-samarbete.

I sin gemensamma slutdeklaration efterlyser de fem BRIKS-ländernas stats- och regeringschefer ett djupare och bredare samarbete.

Ännu skarpare framträdde kontrasten mellan det nya paradigmets inställning och den västliga geopolitikens bakåtsträvande attityd, som bara ser andra länders uppstigande som ett hot, genom den ryske presidenten Vladimir Putins dialog den 1 september med mer än en miljon gymnasieelever i 24 ryska regioner. Putin betonade att han gav sitt fulla stöd till Xi Jinpings ”win-win-politik”, och gjorde klart att den idén hänger nära ihop med begreppet mänsklig kreativitet:

– Er uppgift är inte bara att göra något nytt. Det säger sig självt. Utan det är att göra något nytt som bygger på det som skapats förut. Er uppgift är att ta ett nytt steg framåt ... Ni står inför en ny fas i livet nu, och ni behöver tänka på det och vara medvetna om det, att inte bara bli bättre än tidigare generationer, utan att bli bättre på en ny nivå. ... Om vi ska kunna bevara vår suveränitet, och se till att kommande generationer – era barn och barnbarn – får det bättre än i dag, så krävs det kvalitativa nya framsteg.

Precis den inställningen, att ha sikten inställt på framtiden, är det som saknas i västvärldens politik – och därför har västvärlden inte heller någon vidare framtid att se fram emot, så länge man inte ändrar på detta.

